

Antanas – Balandis Sandora

Pasitikėjimo palaima

DORAI gyventi nebeapsimoka. Meluoti – pravartu. Neišpildyti pažadų – įprasta. Nebepasitikėti – kasdieniška. Kokią ateitį turėtų mums piešti išminčiai? Dabar gi – šaipomės iš doro, nebetikime guodžiančiais, daromės įtarūs. Kada bus tas palaimintas laikas, kai nepasitikėjimas bus didžiausia bausmė, apgaudinėjantys taps patys nelaimingiausi, o meluojantys – išjuokti. Bet neįmanoma pradžia, kol aš pats, suvokdamas esąs kaltas, ir toliau dauginąs savo kaltes, netikėdamas niekuo ir niekam - nepakisiu. Toks buvo ir Tomas, sakąs tol nepatikėsiąs Jėzaus žaizdomis, kol pats neįleisias piršto į vinių vietą ir ranka nepaliesias jo šono. Nejau visa, kas tikra, reikia pačiupinėti, pasverti, pamatyti? Juk pasakyta:

TU įtikėjai, nes pamatei.

Palaiminti, kurie tiki nematę!

Jn 20,29...I.30

A.Balandis – Sandora. Juk pasakyta...K.,1997

1. Kokia problema svarstoma tekste? (1)

2. Išvardykite, kokie ženklai rodo, jog žmonėms trūksta pasitikėjimo. (2)

3. Kaip dabar vertinami dori žmonės? (1)

4.1.Apie kokį palaimintą laiką kalbama tekste? (2)

4.2.Kas turi įvykti, kad toks laikas ateitų? (2)

5.Paaiškinkite pavadinimo prasmę. (1)

6. Nusakykite, kaip suprantate pateiktą Švento Rašto alegoriją. (1)

7. Apibūdinkite teksto kalbą. (2)
